

Raads Evne og navnlig da et Raad, hvis enkelte Medlemmer ere valgte for et kortere Tidrum. Ansvarret vil ganske simpelt der fordele sig mellem de enkelte Medlemmer saaledes, at det uden Banfelighed forsvinder. Det har ikke saa lidt at sige, om man sidder inde med den endelige Afgørelse, saa at Ansvarret helt og holdent hviler paa den enkelte Person, naar det kommer til Stykket, eller om hvert enkelt Medlem kun tager sin Syvendedel eller Niendedel, — eller hvor meget det nu er — af det samlede Ansvar. I Virkeligheden bliver saa Ansvarret borte ved Afgørelser af den Bestaffenhed.

Jeg beklager, at jeg paa dette Punkt ikke kan følge det ærede Udvalgs Flertal, og jeg beklager det saa meget mere, som det jo er et for hele Lovforslagets Udseende i allerhøjeste Grad gennemgribende Forhold. Efter at det ærede Udvalgs Flertal er kommet til at lægge Afgørelsen af Meddelelse af Adkomster i Kommunalbestyrelsernes Haand, har dette draget Følger efter sig for en hel Række af Bestemmelser i Lovforslaget, hvor man saa ogsaa lægger Afgørelserne hen til Kommunalbestyrelserne, og endvidere er man kommen til at forandre Betingelserne for at opnaa Næringsadkomst og i andre Retninger at modificere Loven.

Jeg skal efter disse mere almindelige Betragtninger vende mig til de enkelte Ændringsforslag og gennemgaa dem kort. Jeg berører dem ingentunde allesammen. Jeg har allerede nævnt, at Lovforslaget paa Grund af denne Principforandring ogsaa har undergaaet Ændringer i forfælgelig Retning, og disse Ændringer vil jeg forbigaa.

I Ændringsforslag Nr. 1 har Udvalgets Flertal foreslaaet, at Adkomsten saavel paa Beværtning som paa Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt Æl er den samme som paa almindelig bunden Næring. De Udtryk, der her ere brugte, ere af en saadan Bestaffenhed, at man formentlig derved har troet, at saa den Regel ind, at en Adkomst, der er bunden af en Mand, vedbliver at gælde eo ipso for hans Enke. Regeringsforslaget havde en Bestemmelse i saa Henseende. Der var jo Reglen Bevilling, og af den Grund havde man en Bestemmelse om, at Bevillingen kun gjaldt Manden, men ikke hans eventuelle Enke, hun maatte have ny Bevilling, saa at det kom under Overvejelse, om hun var egnet til at fortsætte Forretningen. Naar man nu gaar bort fra denne Bevilling, opstaar altsaa det Spørgsmaal, om det er den almindelige Regel i Næringsloven, der nu skal gælde, saa at Enken kan fortsætte Næringsvejen ogsaa i dette Tilfælde. Her foreligger en systematisk Lov,

der skulde have udtømmende Bestemmelser om den Del af Næringslivet, som Loven omhandler, og jeg antager, det har været Udvalgets Mening, at man ved at bruge disse Udtryk vilde opnaa, at Enken beholdt Retten til at fortsætte Forretningen efter Mandens Død. For mig staar det tvivlsomt, om man gør det, men det skal jeg henstille. Hvis man imidlertid tager denne Konsekvens af de i den ny § 1 brugte Udtryk, mener jeg, man ogsaa vil tage den Konsekvens, at paa disse Adkomster paa Brændevinshandel og Handel med Vin og skattepligtigt Æl vil de almindelige Bestemmelser i Næringslovgivningen om Afstanden fra Købstæderne komme til Anvendelse. Det vil jeg gerne have en Udtalelse om fra den ærede Ordfører.

Udvalgsflertallet har foreslaaet, at Bestemmelsen i Regeringsforslagets § 17 om, at Næringslovgivningens Afstandsbestemmelser komme til Anvendelse paa Handelen med Brændevin osv., skal stryges. Der er i Ændringsforslag under Nr. 5 foreslaaet, at Adkomst paa Beværtning ikke skal kunne meddeles Selskaber med begrænset Ansvar uden paa visse nærmere angivne Bilkar, nemlig enten at Driften, Selskabet agter at sætte i Værk, er Drift af et Sanatorium, Badehotel el. lign., og ellers at Selskabet har et filantropist Bjemed. Jeg kan for saa vidt slutte mig til denne Regel, som jeg kun vil forbeholde mig Spørgsmaalet om, hvorvidt man har truffet de rette Udtryk for den Tanke, der ligger bagved. Jeg er bange for, at man dog maatte har indsnævret Udtrykket lovlig meget. Med Hensyn til fysiske Personers Ret efter den meddelte Adkomst har et Mindretal under Nr. 6 foreslaaet, at Adkomsten kun skal gælde et Tidrum af ikke over 10 Aar ad Gangen. Det er en Ændring, jeg meget vel kunde slutte mig til. Jeg har opfattet Regeringsforslaget — jeg tror ogsaa, jeg havde Lejlighed til at udtale det ved Fremsettelsen her i Salen — som Begyndelsen til en Reform paa hele dette Omraade, vi her tale om, ikke paa nogen Maade som en endelig Afslutning af Reformen, hvad det ærede Udvalgs Flertal i flere Retninger har troet at kunne opnaa. Vi staa nu med saa stor en Mængde Adkomster af forskellig Bestaffenhed baade paa Beværtning med spirituose Drikke og paa Handel med disse, at vi ingentunde kunne saa en god Ordning paa Sagen i Løbet af en kort Tid. Regeringsforslaget skulde altsaa aabne Afgang til Tid efter anden at saa disse Forhold ændrede og førte ind paa en bedre Bane, og det maa da være Fremtiden forbeholdt, naar en tilstrækkelig Tids-